

Laporta aspira a ocupar la centralitat de la política catalana

El salt a la política del president del Barça sacseja el mapa de partits actual · L'entorn de Laporta estudia les opcions d'èxit i prepara l'estratègia que caldrà aplicar · Podria presentar-se sota una 'Llista Laporta'

La participació de [Joan Laporta](#) en les eleccions parlamentàries de la tardor pot desencadenar un autèntic moviment tectònic en el domini dels partits actuals, quan tot just és una hipòtesi no confirmada. La diferència d'aquest cas amb els que solen aparèixer als extrems és que Joan Laporta pot ocupar la centralitat de l'espectre polític català, especialment del sobiranisme. La clau estratègica que estudien els seus assessors i col·laboradors de confiança és un projecte de centralitat i profundament transformador. La [por dels partits](#) tradicionals a la proposta Laporta és que la seva popularitat li permeti de prendre'ls espai, a tots.

Laporta [ha explicat](#) en més d'una ocasió que voldria dirigir una candidatura nova que fos la punta de llança de l'expressió emergent d'un independentisme modern i desacomplexat. Aquesta nova expressió sobiranesista s'ha manifestat aquests darrers anys amb mobilitzacions de caràcter civil que [van culminar](#) l'any passat amb les consultes sobre la independència de Catalunya. El president blau-grana s'ha negat fins ara a sumar-se a cap opció política amb representació parlamentària i ha festejat el Reagrupament de Joan Carretero. Una intervenció radiofònica a RAC1 de Carretero ([àudio](#)) i declaracions de Laporta en alguns mitjans fan pensar que aquesta aliança pren força i que comença a cristal·litzar.

Joan Laporta farà el salt a la política després de tancar el dossier del FC Barcelona amb la renovació de l'entrenador, Pep Guardiola, la fixació de la data electoral, 13 de juny, i la presentació d'un successor, Alfons Godall. És una evidència que l'actual president del Barça ha anat donant pistes cada vegada més clares des que ha concretat aquests tres afers que li impedié de focalitzar la seva atenció a la política, assessorat per Joan Oliver i Xavier Sala-i-Martin de la Fundació Catalunya Oberta i companys seus de la directiva del Barça. Entre les possibilitats en joc hi ha la de presentar una llista, que fins i tot es podria anomenar Llista Laporta, clarament independentista.

Per una banda, l'estratègia de Laporta s'orienta a esgarrapar base electoral a Convergència i Unió. Potenciar la imatge d'eficiència i de professionalitat de l'advocat i president esportiu d'èxit permetria a Laporta de seduir una part important de l'electoral tradicional de CiU. El to executiu i la presentació d'una carta de presentació plena de bons resultats en la seva gestió del Barça poden atreure les persones que han confiat en Pujol i en Mas com a gestors eficients. Però també pot aconseguir el suport de la base de CiU que ha evolucionat cap a un sobiranisme que s'ha expressat obertament en favor de la independència i que ha participat en el moviment de les consultes sense la correspondència de Mas i del seu equip.

L'opció Laporta beu també de la voluntat d'aconseguir el suport del votant d'ERC, decebut per l'opció republicana del tripartit. Un discurs obertament independentista i que opti per un calendari d'emancipació a curt terme pot cridar l'atenció de la base d'Esquerra que fins fa quatre anys va donar suport a Carod i Puigercós, però que se n'ha desentencantat per l'horitzó llunyà en què aquest partit situa la sobirania de Catalunya. Després d'uns anys de discurs d'equilibris i d'apel·lar a la 'pluja fina', un Laporta desacomplexat pot arrencar de l'estat de cansament en què sembla que s'ha situat una part important dels votants d'ERC.

Sense representació parlamentària, la CUP pot veure com una bona part dels seus votants municipals ara opta per donar suport a una opció presidida per Joan Laporta. La CUP va decidir de no presentar-se encara a les eleccions al parlament i ha deixat sense referent polític la seva base electoral, que es pot sentir atreta pel discurs directe i de simplicitat de Laporta.

I, sorprenentment, Laporta també pot erosionar electoralment el PSC i ICV a l'àrea metropolitana. El sobiranisme sempre ha tingut dificultats per a tenir un suport significatiu a Barcelona i, especialment, a l'entorn metropolità. Però la popularitat i el lideratge de Joan Laporta poden ser determinants per a entrar en aquesta àrea que el PSC ha mantingut durant dècades com un vedat exclusiu.

Finalment, Laporta pot recollir el suport majoritari del moviment de plataformes i entitats de la societat civil que ha pres la iniciativa al front independentista. N'hi ha prou de recordar la reacció popular que va suscitar el president blau-grana quan va acudir a la manifestació del darrer 11 de setembre a Barcelona. En aquest àmbit Laporta pot fer valer la seva imatge de 'foraster de la política' i

la capacitat d'agregar i d'oferir una referència electoral a la constel·lació d'entitats, plataformes i iniciatives que han anat apareixent des de fa uns quants anys. El president del Barça també pot cridar l'atenció del ciutadà motivat sobiranista que s'ha abstingut en les darreres eleccions i que pot confiar en una opció rupturista i que prové de la societat civil on s'ha 'refugiat'.

La política no és un afer absolutament nou per a Laporta, que ja va participar en l'aventura del Partit per la Independència (PI) d'Àngel Colom i Pilar Rahola, els anys noranta. Laporta va entrar al PI de la mà d'Albert Perrin, amb qui també coincideix a la Junta Directiva del FC Barcelona.

3 febrer 2010

Una notícia de VilaWeb.cat

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)